

מסורת הש"ס

א) (שבת יט: וש"נ), ב) בבא מציעא טו: ערכין ב', קדושין מז: א) (ערכין ב' קדושין ט: ע"ש הטעם), ד) (ש"י מוס' כתובות קי: ד"ה ה"ג), ה) ס"א אלהיו וכן איתא בילקוט], ו) יצמות ג': קדושין סג., ז) ס"א ל"ג, ח) [הטעם דנקרא אבי נחמני ע"י ברש"י לעיל לז: ד"ה והלכתא], ט) [כתובות נג: ע"ש], י) [תוספתא פ"ג], יא) [נרכות נג: שבת מט. קל. סנהדרין א:], יב) [וע"י מוס' לקמן נה. ד"ה כל ממון],

מוסף רש"י

ורב ענן. דהוה מספקא ליה צבי הדרי ובה לא הדר, ברייתא לא שביע ליה. ק"י ברייתא דלרין גט שמור לא הוה שמיעא ליה, ואי מדרשמואל. ומתא דלמר שמואל אינה מוכרה, לא הוה מאי למשמע מריר, דממאי דאינה מוכרה ומעות חוזרין ללמא מעות שנין לוקא למוכר מתנה הן עד מוכר, ואילא צין לרב לשמואל ק"י דפרשית לעיל (שד"י ב' ז'). רב אמר מעות חוזרין. הקדושין חוזרין לו (ב"ב סו:). דלמא יודע שאין קדושין מופסין בלחמות וגמר ומתן לסט פקדון, ולשמואל גמר ומתן לשם מתנה (שד"י ב'). מאי חזית דקנסית? דלוקח, גבי מוכר בעדו כחולא לארץ דלממטין, לא דהרי וצבי וילא עד לחיות ומספיק לוקח, נקנסיה למוכר. שיתו מעות חוזרין ויוציאו מוכר לחיות (שס.). לא עכברא גבא אלא חורא גב. עכבר הגוגז ומתח כחור, אם לא היה לו מור להטות בו לא היה גוגז, הלק חורא קא גייז ליה, הי"ז אם לא היה מולא לוקח לא היה מוכרו (הסו). חורא מנא ליה. חורא מאל"ז לא הגיעה (שס.). היבא דאיבא איסורא. דהיינו לוקח שהעבד אלו (שס.). לא תסגיר עבד אל אדוניו. ואמר לצי"ד שלא יסגירוהו לעלוו להשמענך בו (קדושין א. ט). בלוקח עבד ע"מ לשחררו. ומתחרה שלא להשמענך בו (יבמות ג'). דלא כשחררו וכל להשמענך בו לא קרי ליה קרפ עבד (שד"י א. ט). דנחמא שט, נחלא עשוי דעל אס שרפה בר נחמני גיזל אפי צביה ומלמד מורה שהיה יתום, השילא את שם אביו נחמני, רבה סתם הוא רבה בר נחמני (רש"י ד' ז'). אין פורדין בו מפני תיקון העולם. שלא יציגו העולם על דמיון (כתובות

ב.).

מוסף תוספות

א. [ת]מעות חוזרין. מוס' ה"ה, ב. בבי המוכר שדחו בשנת היובל. מוס' צ"מ טו: ד"ה ומתן. ג. מכאן ואילך רצה פודה רצה אינו פודה.

אלמא משום דוחקא דצבורא הוא. רש"י, ד. בכרך גדול שברומי. רש"י, ה. ולא אמר בת"ח שאין פורדין אותו אלא בדמיון, דת"ח שמת אין לו תמורתו (ב"ר צ"א, ז"א), והלכך פורדין אותו עד י' בדמיון. רש"י. ובת"ח לא חיישתינן לטעמא דמיגרי בהו ופורדין אותם לעולם בכל ממון שיפסקו. רבנו קרשקש.

ורב ענן. דלא ידע צבי מנייהו אמר צרייתא דלעיל לא הוה שמיע ליה דלפשוט מניה: ואי **מדשמואל** וא"ת לפשוט מדשמואל דלמר אינה מכורה כל עיקר אלמא כיון דלאו מכר הוא מעות חוזרין: **ממאי דאינה מכורה ומעות חוזרין** דפרשית לעיל ומעות מתנה: **רב אמר מעות**. של קידושין חוזרין דלדס יודע שאין קידושין מופסין בלחמותו וגמר ונתן לשם פקדון: **מאי חוים**. במכירת העבד דקנסת ללוקח: **חורא**. חור הכותל שהעבד נכנס למוכו ונילוול מפני רודפיו: **חורא מנא ליה**. הגניבה: **היבא דאיכא איסורא**. והנה העבד ציד הלוקח: **אכפריה**. להשיגו בחזקה: **ה"ג מפקענא** ליה **מינך מדרכי אחי ברבי יאשיה**: לא **ישבו בלרץ**. כשצעה אומות כתיב: **אל אדוניו**. אל תוילאיוו מציינס להשיגו לעבודת כוכבים שלו: **הכי גרסינן וקשיא ליה לרבי יאשיה: כמוכר עבדו לחולא לארץ**. כאן הוהיר הכתוב לבית דין שאם מכרו לא יסגירונו ללוקח אלא יאל לחירות: **הכי גרסינן קשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה: מעמד מיבעי ליה**. אשר יתפרש מעמד מן ארץ ישראל להוציאו לחו"ל כמו אשר הניל אלהים מאבדיו (בראשית

א): **שבת מחול'ל לארץ**. דהיינו

אשר ינצל אליך לארץ: **ע"מ לשחררו**. והוהיר הכתוב לבית דין שיכפיהו שלא להשמענך בו: **הכי עצמך קניו לך מעבשיו**. לכשאחקך וכי צין ליה הו"ל משוחזר למפרע. ומתכלא אמרי' ציצמות (דף ג): **דרכי כרכי מאירי סגירא ליה** דלמר אלס מקנה דבר שלא כל לעולם: **לצי כוסאפי**. חו"ל היא ורב חקדא נמי כצבל הוה: **שלא לוה כן תעשה לכל אכידס אחיך: דמשמע לכו קראי**. פשטיה דקרא הכי משמע לכו טפי וכן אינן שומעין לדברי חכמים להכי לא שלח לכו כרכי: **דנחמני אם**. כלומר מכירין לנו כך שחסד אמה ולא תשקר: **בורתני מפני תקנס שבויין**. צנמ' מפרש לה: **גב' מפני דוחקא דליצורא הוה**. אין לנו לדחוק הצבור ולהציאו לידי עניות כשציל אלו: **או דילמא**. דלא יתסורו עובדי כוכבים נפשיהו וליגרבו ולייתו טפי מפני שמוכרין אותן ציוקר. ונפקא מינה אם יש לו אב עשיר אל קרוב שרואה פדיותו דברים הרבה ולא יפילה על הצבור: **כגלסיר אלפי דיגרי**. אלמא משום דוחקא דליצורא הוה: **דלינא אלא חד**. שבו ת"ק חייס לתיקון העולם כולו שמה יקלכו על השבויים העתידים לצא ויתנוס כשגלגלות ובצריצים ורבי שמעון לא חייס אלא אם כן יש שבויין אחרים עמו שמה יקלפו השבאין לייסרן ציוסורין: **כחשן קידרא צידייהו**. מניסות הקדרה צידיהן כשהיא רוממת והרואה סבור שאין האור שולטת כהן שדקניות הן: **אחד מאלף מאלאפי**.

שהוא צדיק: **אמר ליה**. רב עיליש להוהו גצרא: **מאי קאמר**. הוהו עורבא: **כיונה מפילה**. כיונה נמשלה דכתיב יונתי ממתי (שיר השירים ה): **סדרן לסדרי נועלות יחד** בצית הכסא: **עדי גוצרין**. אלו השבאין צעלינו הן: **ונהרדעי גוצרין**. ישראלים אנשינו שזנהרדעא צעלינו היו. כלומר כשם שהם היו צעלינו כך אלו צעלינו אין אלו צריכין עוד להס: **עדי**. אלו כמו עדא אמרה זאת אומרת (פסחים דף ג): **לחמקסו מהכלא**. שירחיקונו מכאן: **איכו והוהו גצרא**. רב עיליש ואותו האיס המנין נלשון העופות: **עצר כגצרא**. מעצר המים ולא יכלו להשיגו עוד:

שהוא צדיק: **אמר ליה**. רב עיליש להוהו גצרא: **מאי קאמר**. הוהו עורבא: **כיונה מפילה**. כיונה נמשלה דכתיב יונתי ממתי (שיר השירים ה): **סדרן לסדרי נועלות יחד** בצית הכסא: **עדי גוצרין**. אלו השבאין צעלינו הן: **ונהרדעי גוצרין**. ישראלים אנשינו שזנהרדעא צעלינו היו. כלומר כשם שהם היו צעלינו כך אלו צעלינו אין אלו צריכין עוד להס: **עדי**. אלו כמו עדא אמרה זאת אומרת (פסחים דף ג): **לחמקסו מהכלא**. שירחיקונו מכאן: **איכו והוהו גצרא**. רב עיליש ואותו האיס המנין נלשון העופות: **עצר כגצרא**. מעצר המים ולא יכלו להשיגו עוד:

השולח פרק רביעי גימין

מה.

מידרי דהוה אמקדש אחותו. ולפי האמת^א יש לחלק דלא שייך הס^ב למימר אלס יודע כמו כמקדש אחותו דהא רב קאמר דמכורה ויואלס: **דלא** ליגרבו ולייתו.^ו והא דנתיא צפ' נערה (כתובות ג:). נשצית והיו מנצקשין ממנה עד עשרה דמניה פעס ראשון פודה^ג שאני אשמו דהויא כגופו יוסר מצתו דהכל ועל עצמו לא תיקנו שלא יתן כל אשר לו בעד נפשו ור' יהושע צן תניא דפרקיה להווא מיעוק^ד צממון הרצה צהניוקין (לקמן דף נה). לפי שהיה מופלג כחכמה^ה אי נמי בשעת חורבן הצית לא שייך דלא ליגרצויס: אמרי

מאי חזית דקנסינן ללוקח נקנסיה למוכר א"ל לאו עכברא גנב אלא חורא גנב א"ל אי לאו עכברא חורא מנא ליה כמסתברא היבא דאיכא איסורא התם קנסינן: ההוא עבדא דערק מחוצה לארץ לארץ אזל מריה אבתריה אתא לקמיה דרבי אמי אמר ליה^ו נכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקנא ליה מינך מדרכי אחי ברבי יאשיה דתניא^ז ולא ישבו בארצך פן יחטיואו אותך לי וגו' יכול בעובד כוכבים שקיבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים הכתוב מדבר ת"ל^ח לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו מאי תקנתו יעמדך ישב בקרבך וגו' וקשיא ליה לר' יאשיה האי מעם אדוניו מעם^ט אביו מיבעי ליה אלא אמר רבי יאשיה במוכר עבדו לחוצה לארץ הכתוב מדבר וקשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה האי אשר ינצל אליך אשר ינצל מעמד מיבעי ליה אלא אמר רבי אחי בר' יאשיה יבעבד שברח מחו"ל לארץ הכתוב מדבר תניא איך^י לא תסגיר עבד אל אדוניו רבי אומר בלוקח עבד ע"מ לשחררו הכתוב מדבר היכי דמי אמר רב נחמן בר יצחק דכתב ליה הכי לכשאחקך הרי עצמך קניו לך מעבשיו רב חסדא ערק ליה עבדא לבי כותאי שלח להו הדרוה ניהלי שלחו ליה לא תסגיר עבד אל אדוניו^י (שלח להו וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבידת אחיך שלחו ליה והכתיב לא תסגיר עבד אל אדוניו) שלח להו ההוא בעבד שברח מחו"ל לארץ וכדרכי אחי ברבי יאשיה^ו ומאי שנא דשלח להו כדר' אחי בר' יאשיה משום דמשמע להו קראי אביי אירכס ליה חמרא בי כותאי שלח להו שדרוה לי שלחו ליה שלח סימנא שלח להו דחיוורא כריסיה שלחו ליה אי לאו^ט דנחמני את לא הוה משרדנא ליה ניהלך אמו כולי חמרי לאו כריסייהו חיוורין ניהו: **בורתני**^{טו} אין פורדין את השבויין יתר על כדי דמיהן מפני תיקון העולם יואין מבריהין את השבויין מפני תיקון העולם משום דוחקא דצבורא הוא או דילמא משום ידלא לגרבו וליתו טפי ת"ש דלוי בר דרגא פרקא לברתיה בתליסר אלפי דיגרי זהב אמר אביי ומאן לימא לן דברצון חכמים עבד דילמא שלא ברצון חכמים עבד: ואין מבריהין את השבויין מפני תיקון העולם רשב"ג אומר מפני תקנת שבויין: מאי בינייהו איכא בינייהו דליכא אלא חד: בנתיה דרב נחמן בחשן קדרא בידיהו קשיא ליה לרב עיליש כתיב יאדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי הא איכא בנתיה דרב נחמן גרמא להו מילתא ואשתביין ואישתבאי איהו נמי בהדייהו יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישא דציפורי^ו אתא עורבא וקא קרי ליה אמר ליה מאי קאמר אמר ליה עיליש ברח עיליש ברח אמר עורבא וקא קריא אמר ליה מאי קאמרה א"ל עיליש ברח עיליש ברח אמר^ז כנסת ישראל כיונה מתילא ש"מ מתרחיש לי ניסא אמר איזיל אחזי בנתיה דרב נחמן אי קיימן בהימנותייהו אהרדיניהו אמר נשי כל מילי דאית להו סדרן להרדי בבית הכסא שמעיניהו דקאמרן עדי גוצרין ונהרדעי גוצרין לימא להו לשבוייהו דלירחקיניהו מהכא דלא ליתו אינשין ולישמעי' וליפרקינן קם ערק אתא איהו וההוא גברא לדידיה איתרחיש ליה ניסא עבר במברא וההוא גברא אשכחוה וקטלוה כי הדרן ואתן אמר הוו קא בחשן קידרא בכשפים: **בורתני**^י ואין לוקחין ספרים תפילין ומוזוות מן העובדי כוכבים יותר על כדי דמיהן מפני

גב' ר' ענן ברייתא לא שביע ליה. ק"י ברייתא דלרין גט שמור לא הוה שמיעא ליה, ואי מדרשמואל. ומתא דלמר שמואל אינה מוכרה, לא הוה מאי למשמע מריר, דממאי דאינה מוכרה ומעות חוזרין ללמא מעות שנין לוקא למוכר מתנה הן עד מוכר, ואילא צין לרב לשמואל ק"י דפרשית לעיל (שד"י ב' ז'). רב אמר מעות חוזרין. הקדושין חוזרין לו (ב"ב סו:). דלמא יודע שאין קדושין מופסין בלחמות וגמר ומתן לסט פקדון, ולשמואל גמר ומתן לשם מתנה (שד"י ב'). מאי חזית דקנסית? דלוקח, גבי מוכר בעדו כחולא לארץ דלממטין, לא דהרי וצבי וילא עד לחיות ומספיק לוקח, נקנסיה למוכר. שיתו מעות חוזרין ויוציאו מוכר לחיות (שס.). לא עכברא גבא אלא חורא גב. עכבר הגוגז ומתח כחור, אם לא היה לו מור להטות בו לא היה גוגז, הלק חורא קא גייז ליה, הי"ז אם לא היה מולא לוקח לא היה מוכרו (הסו). חורא מנא ליה. חורא מאל"ז לא הגיעה (שס.). היבא דאיבא איסורא. דהיינו לוקח שהעבד אלו (שס.). לא תסגיר עבד אל אדוניו. ואמר לצי"ד שלא יסגירוהו לעלוו להשמענך בו (קדושין א. ט). בלוקח עבד ע"מ לשחררו. ומתחרה שלא להשמענך בו (יבמות ג'). דלא כשחררו וכל להשמענך בו לא קרי ליה קרפ עבד (שד"י א. ט). דנחמא שט, נחלא עשוי דעל אס שרפה בר נחמני גיזל אפי צביה ומלמד מורה שהיה יתום, השילא את שם אביו נחמני, רבה סתם הוא רבה בר נחמני (רש"י ד' ז'). אין פורדין בו מפני תיקון העולם. שלא יציגו העולם על דמיון (כתובות

א): **שבת מחול'ל לארץ**. דהיינו אשר ינצל אליך לארץ: **ע"מ לשחררו**. והוהיר הכתוב לבית דין שאם מכרו לא יסגירונו ללוקח אלא יאל לחירות: **הכי גרסינן קשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה: מעמד מיבעי ליה**. אשר יתפרש מעמד מן ארץ ישראל להוציאו לחו"ל כמו אשר הניל אלהים מאבדיו (בראשית

א): **שבת מחול'ל לארץ**. דהיינו אשר ינצל אליך לארץ: **ע"מ לשחררו**. והוהיר הכתוב לבית דין שאם מכרו לא יסגירונו ללוקח אלא יאל לחירות: **הכי גרסינן קשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה: מעמד מיבעי ליה**. אשר יתפרש מעמד מן ארץ ישראל להוציאו לחו"ל כמו אשר הניל אלהים מאבדיו (בראשית

א): **שבת מחול'ל לארץ**. דהיינו אשר ינצל אליך לארץ: **ע"מ לשחררו**. והוהיר הכתוב לבית דין שאם מכרו לא יסגירונו ללוקח אלא יאל לחירות: **הכי גרסינן קשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה: מעמד מיבעי ליה**. אשר יתפרש מעמד מן ארץ ישראל להוציאו לחו"ל כמו אשר הניל אלהים מאבדיו (בראשית

עין משפט

נר מצוה

קלב א מיי פ"ו מהל' זכיה ומתנה הל' כ טו"ע פ"ה צימן ג סעיף א ב:

קלב ג מיי פ"ח מהל' עבדים הלכה ו:

קלב ג מיי פ"י מהל' עבדים הלכה י'ן יא סמג עשין פו טור ש"ע:

י"ך סימן כסו סעיף פה: קבלו ה מיי פ"ח מהל' מתנות עניים הל' יב

סמג עשין קסב טור ש"ע י"ך סימן רנב סעיף ד:

קבלו ו מיי שם טו"ע שם סעיף ה:

קבלו ז מיי וסמג שם טו"ע שם סעיף ד:

קלב ח טו"ע שם סעיף ה:

קב ט מיי פ"ח מהל' תפילין הל' יג סמג

עשין קסב טו"ע י"ד סי' כפא סעיף א טו"ע פ' ח"ט סי' נט סעיף ו:

קב ט מיי פ"ח מהל' תפילין הל' יג סמג עשין קסב טו"ע י"ד סי' כפא סעיף א טו"ע פ' ח"ט סי' נט סעיף ו:

תורה אור השלם

1. לא ישבו בארצך פן יחטיואו אותך לי כי תעבד את אליליך: כי יתקף לך למקוש. שמות כג לג 2. לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו: עמך ששב בקרבך במקום אשר יבחר באבותי שעריך בטוב לו לא תונגנו: דברים כג טז-יז 3. וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ותצאתה לא חובל לתועלת: דברים כב ג 4. אשר עוד בקשה נפש ולא מקצתי אדם אחד מאלף קצאתי ואשה בכל אלה לא מקצאתי: קהלת ז כח

גליון הש"ס

גב' רב ענן ברייתא לא שביע ליה. ק"י ברייתא דלרין גט שמור לא הוה שמיעא ליה, ואי מדרשמואל. ומתא דלמר שמואל אינה מוכרה, לא הוה מאי למשמע מריר, דממאי דאינה מוכרה ומעות חוזרין ללמא מעות שנין לוקא למוכר מתנה הן עד מוכר, ואילא צין לרב לשמואל ק"י דפרשית לעיל (שד"י ב' ז'). רב אמר מעות חוזרין. הקדושין חוזרין לו (ב"ב סו:). דלמא יודע שאין קדושין מופסין בלחמות וגמר ומתן לסט פקדון, ולשמואל גמר ומתן לשם מתנה (שד"י ב'). מאי חזית דקנסית? דלוקח, גבי מוכר בעדו כחולא לארץ דלממטין, לא דהרי וצבי וילא עד לחיות ומספיק לוקח, נקנסיה למוכר. שיתו מעות חוזרין ויוציאו מוכר לחיות (שס.). לא עכברא גבא אלא חורא גב. עכבר הגוגז ומתח כחור, אם לא היה לו מור להטות בו לא היה גוגז, הלק חורא קא גייז ליה, הי"ז אם לא היה מולא לוקח לא היה מוכרו (הסו). חורא מנא ליה. חורא מאל"ז לא הגיעה (שס.). היבא דאיבא איסורא. דהיינו לוקח שהעבד אלו (שס.). לא תסגיר עבד אל אדוניו. ואמר לצי"ד שלא יסגירוהו לעלוו להשמענך בו (קדושין א. ט). בלוקח עבד ע"מ לשחררו. ומתחרה שלא להשמענך בו (יבמות ג'). דלא כשחררו וכל להשמענך בו לא קרי ליה קרפ עבד (שד"י א. ט). דנחמא שט, נחלא עשוי דעל אס שרפה בר נחמני גיזל אפי צביה ומלמד מורה שהיה יתום, השילא את שם אביו נחמני, רבה סתם הוא רבה בר נחמני (רש"י ד' ז'). אין פורדין בו מפני תיקון העולם. שלא יציגו העולם על דמיון (כתובות

פסקי ר"ד

א"ל אביי לרב יוסף מאי חזית דקנסית ליה ללוקח להפסידו דמיו ליקנסיה למוכר שיחזיר לו מעותיו א"ל מסתברא היבא דאיכא איסורא התם קנסי' א"ר אבהו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב

אבדו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרין בפ"ק (ת). המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחור'ל וסוריא

נקרא ארם צובה דמשק דמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי בר' אחי ואמאי כתיב